

Het nieuwe postmuseum in Londen is zeker een bezoek waard

Met de verkoop van het King Edward Building, het oude postkantoor in de buurt van Saint Paul's Cathedral, sloot in 1998 ook het Londense postmuseum zijn deuren. Weliswaar werd beloofd dat er op een andere plek een nieuw postmuseum zou komen, maar lange tijd leek het een loze belofte. Toch werd die belofte na bijna twintig jaar ingelost en herrees het oude postmuseum als een feniks uit haar as (1). Op 13 juni 2017 werd het museum geopend door prinses Anne, de dochter van de Britse koningin.

Nostalgie

Nieuwsgierig gemaakt door de lovende recensies besloot ik om bij mijn eerstvolgende bezoek aan Londen naar het postmuseum te gaan. Zou men er dan echt in geslaagd zijn om een modern museum te maken zonder het onderwerp onrecht aan te doen? Ik was er eerlijk gezegd een beetje sceptisch over. Het nieuwe postmuseum voldeed echter aan alle verwachtingen. Het is zeker niet zo groot en indrukwekkend als het postmuseum in Washington, maar ik heb me er prima vermaakt. Ik trof er mooie oude brievenbussen (2), een echte postkoets (3) en enkele niet te versmaden blinkende postauto's uit vervlogen jaren. Het verhaal van de post wordt uit de doeken gedaan op aantrekkelijk panelen, die ruim geïllustreerd zijn met nostalgisch archiefmateriaal. In vitrines worden voorwerpen gepresenteerd met een verhaal, zoals de verkoolde postzegelboekjes (4). Ze werden gevonden in het door een Duits bombardement verwoeste postkantoor van Moorgate. Ook de postzegel komt aan bod. De Penny Black wordt natuurlijk getoond en er zijn ontwerpen en voorwerpen die in het productieproces gebruikt werden. Een topper is daarbij beslist het gipsmodel dat Arnold Machin gebruikte voor zijn bekende frankeerzegels (5).

1

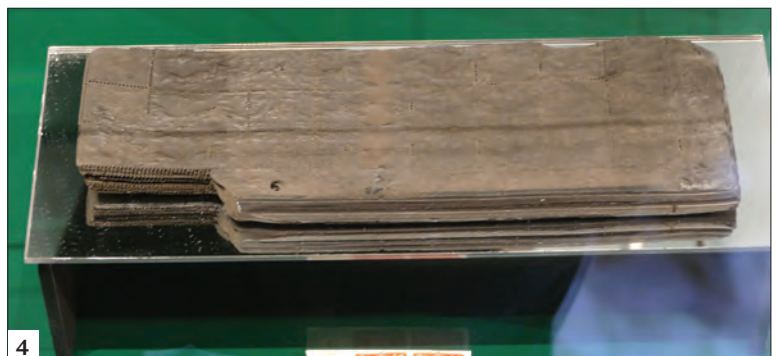
2

3

5

4

6

Gemêleerd publiek

Wie denkt dat het museum de rust en stilte biedt van de gemiddelde postzegeltonoonstelling, heeft het mis. Ik bezocht het museum op een zaterdagmiddag in februari en het gonsde er van het enthousiasme van de vele bezoekers. En het leuke was dat het publiek een mengeling was van jong en oud. Er waren dames van gevorderde leeftijd, die enthousiast herkenden wat ze vroeger in het dagelijks leven tegenkwamen en jonge mannen die zich met plezier in oude postuniformen hesen. Er waren leden van de scouting die geboeid kennis namen van de informa-

tie over de speciale militaire eenheid van de Britse post tijdens de Eerste Wereldoorlog en gezinnen met kinderen die geen genoeg kregen van de buizenpost (6).

Ondergronds

Het hoogtepunt voor velen is echter een ritje met de troef van het museum, de Mail Rail (7). Voor een extra bedrag bovenop de entreprijs kan men ondergronds mee over het oude spoor dat in de jaren twintig van de vorige eeuw werd aangelegd. Dit netwerk maakte het mogelijk om binnen een half uur de post te vervoeren van het ene eind van Londen naar het andere. Een enorme tijds winst, want door de toegenomen drukte in de stad deed men er bovengronds inmiddels een aantal uren over. Met een speciaal treintje kan nu een deel van het traject gevolgd worden en onderweg krijgen de reizigers uitgebreid informatie over de Mail Rail, die in 2003 voor het laatst door de post gebruikt werd.

Wie na dit alles nog geen genoeg heeft van de post en de filatelie kan terecht in de Discovery Room, de studiezaal waar postzegels, ontwerpen, foto's en documenten op verzoek te bekijken zijn. Het is wel raadzaam om van tevoren te bedenken wat men wil zien en dat via de website van het museum aan te vragen, maar mijn ervaring is dat men ook zonder dat bijzonder behulpzaam is om het gevraagde op te zoeken.

Al met al was het bezoek aan het nieuwe postmuseum in Londen zeer de moeite waard. Ik kan het u ondanks de stevige entreprijs van harte aanraden. Het museum is gevestigd in 15-20 Phoenix Place, ongeveer twintig minuten lopen van het (metro)station King's Cross/St Pancras. De entreprijs is £ 17,05 (inclusief Mail Rail), kinderen en 65-plussers krijgen korting.

7